

HVORDAN KAN EN IKKE-AKTIV LANDBRUGER ERHVERVE BETALINGSRETTIGHEDER?

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Artiklen belyser hvordan ugyldige overdragelser kan håndteres i lyset af den bestående usikkerhed om de nærmere kriterier for at være aktiv landbruger.

1. "Aktiv landbruger" –begrebet

1.1. Retsgrundlaget

- 1.1.1. "En landbruger"
- 1.1.2. "Berettiget til at modtage betalinger i henhold til artikel 9"
- 1.1.3. "Overdragelse"

1.2. Begrebets anvendelse i Danmark

2. Status – fortsat regelusikkerhed

3. De ugyldige overdragelser

4. Model 1 – Erhververen foretager sig ikke noget

5. Model 2 – Erhververen omgør overdragelsen og sælger betalingsrettighederne

5.1. Hvad gør SEGES?

6. Model 3 - Erhververen indgår en privatretlig aftale

6.1. NaturErhvervstyrelsens anbefaling

6.2. Udfordringer og risici ved modellen

- 6.2.1. Håndhævelsesmæssige udfordringer
- 6.2.2. Skatteretlige konsekvenser
- 6.2.3. Inddragelse af betalingsrettighederne
- 6.2.4. Pantsætning med henblik på forebyggelse af udlæg
- 6.2.5. Pantsætning til egentlig sikkerhed for aftalens opfyldelse

6.3. Konsekvenser og alternativer

6.4. Hvad gør SEGES?

7. Model 4 – Den ikke-aktive landbruger "gør sig" til aktiv landbruger

7.1. Modellens fordele

7.2. Udfordringer og risici ved modellen

- 7.2.1. Ansøgning om grundbetaling i 2016
- 7.2.2. Kan man anses for aktiv landbruger på andet grundlag end ved ansøgning om grundbetaling?
- 7.2.3. Ikke alle kan "gøre sig til" aktive landbrugere

7.3. Hvad gør SEGES?

8. Arv og arveforskud

8.1. Hvad gør SEGES?

9. Opsummering

1. "Aktiv landbruger" – begrebet

1.1 Retsgrundlaget

Det er reguleret i forordning nr. 1307/2013, til hvem der kan ske overdragelse af betalingsrettigheder.

Forordningens artikel 34, stk. 1, fra forordning 1307/2013 foreskriver følgende:

"Bortset fra [1] overdragelse ved arv eller arveforskud kan betalingsrettigheder kun [1] overdrages til [2] en landbruger, [3] der er berettiget til at modtage direkte betalinger i henhold til artikel 9, og som er etableret i samme medlemsstat."

1.1.1. "En landbruger"

Begrebet "en landbruger" er defineret i forordning nr. 1307/2013 artikel 4, nr. 1, litra a):

Ved en "landbruger" forstås "en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, uanset hvilken retlig status en sådan sammenslutning og dens medlemmer gives i henhold til national ret, hvis bedrift befinder sig inden for traktaternes territoriale anvendelsesområde som defineret i artikel 52 i TEU sammenholdt med artikel 349 og 355 i TEUF, og som udøver en landbrugsaktivitet.", jf. forordningens artikel 1, stk. 1, litra a).

En landbrugsaktivitet er nærmere defineret i forordningens artikel 1, stk. 1, litra c, således:

"landbrugsaktivitet":

i) produktion, avl eller dyrkning af landbrugsprodukter, herunder høst, malkning, opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål

ii) bevarelse af et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning uden forberedende foranstaltninger ud over brug af de sædvanlige landbrugsmetoder og -maskiner, ud fra kriterier, der skal fastlægges af medlemsstaterne på grundlag af en ramme, som Kommissionen fastsætter, eller

iii) [Ikke relevant i Danmark]

1.1.2. "Berettiget til at modtage betalinger i henhold til artikel 9"

Artikel 9 omhandler betingelserne for at være "aktiv". Betingelserne for at være "aktiv", herunder retsreglerne, er behandlet i en særskilt artikel.

1.1.3. "Overdragelse"

"Overdragelse":

forpagtning eller salg eller arv eller arveforskud af land eller betalingsrettigheder eller en hvilken som helst anden endelig overdragelse heraf; den omfatter ikke tilbageførsel af betalingsrettigheder efter en forpagtning"

1.2. Begrebets anvendelse i Danmark

I ansøgningsåret 2015 var det – som noget nyt – et krav for at opnå grundbetalingsstøtte, at støttemodtageren var "aktiv landbruger". Hovedvægten ved fortolkningen af begrebet lå i, at man skulle være "aktiv". I praksis udmøntede "aktiv-kravet" sig negativt, idet visse forretningsformål

herefter udelukkede, at man kunne søge støtte.

SEGES udarbejdede i 2015 en artikel om "**aktiv** –landbruger"- begrebet. Også det nærmere indhold af "aktiv-kravet" var usikkert og udviklede sig fortløbende i reglens "første leveår". Der er sket en betydelig afklaring af begrebet med virkning for støtteåret 2016, og vejledning om direkte arealstøtte 2016 afklarer langt de fleste spørgsmål, som er relevante i praksis. Vi reviderer derfor hurtigst muligt artiklen, så den skærer ind til benet på de punkter, hvor der kan være behov for supplerende information.

Den **4. januar 2016** meddelte NaturErhvervstyrelsen, at styrelsen – med virkning for støtteåret 2016 – ville føre kontrol med, at "**landbruger**"- kravet er opfyldt.

Samtidig præciserede styrelsen, at man ikke blot skal være aktiv landbruger for at **modtage grundbetaling** – man skal også være aktiv landbruger for lovligt at **erhverve betalingsrettigheder**.

Styrelsen har tilkendegivet, at man vil kontrollere kravets overholdelse med virkning for ansøgningsåret 2016 – dvs. overdragelser, der er foretaget i Tast Selv service efter den 11. maj 2015. **2. Status – fortsat regelusikkerhed**

NaturErhvervstyrelsen erkendte i sin **nyhed af 11. februar 2015**, at det voldte problemer at fastlægge det præcise indhold af kravet. Styrelsen har skrevet til EU-Kommissionen og bedt om en nærmere afklaring. Da ansøgningsrunden imidlertid er godt i gang bliver det – desværre – nødvendigt for rådgivningsvirksomhederne og rådgiverne at forholde sig til den bestående regelusikkerhed.

På grundlag af de foreløbige afklaringer fra styrelsen bør det dog være muligt identificere de sager, der knytter sig en usikkerhed til. I den forbindelse bemærkes det, at der har været et udtalt ønske fra rådgivere og rådgivningsvirksomheder om at få lister tilsendt over overdragelser, der er foretaget i Tast Selv Service efter den 11. maj 2015. Listerne er udsendt til rådgivningsvirksomhederne.

Langt hovedparten af de transaktioner, hvor betalingsrettighederne er flyttet, er sket og sker til personer, der søgte støtte i 2015, og som også søger støtte i 2016. Majoriteten vil således ikke umiddelbart blive berørt af de præciserede betingelser for erhvervelse af betalingsrettigheder.

3. De ugyldige overdragelser

Personer, der har modtaget betalingsrettigheder i Tast Selv Service efter den 11. maj 2015 bør være opmærksomme på de præciserede regler og undersøge, om overdragelser til eller fra dem er ugyldige. Overdragelsen af betalingsrettigheder til personer, der ikke opfylder erhvervelsesbetingelserne, er ugyldig. Det samme gælder eventuelle videreoverdragelser. I givet fald bør de reagere.

Som udgangspunkt har "de ulovlige erhververe" følgende 4 muligheder. Fordele og ulemper ved de forskellige modeller er beskrevet nedenfor.

"Ulovlige erhververe" kan:

1. Lade være med at foretage sig noget

Betalingsrettighederne vil blive inddraget.

Har den ikke-aktive landbruger videreoverdraget betalingsrettighederne, risikerer han at ifalde et erstatningsansvar overfor den, han har overdraget betalingsrettighederne til.

2. Omgøre overdragelsen for herefter at sælge betalingsrettighederne

Denne mulighed bør – i hvert fald - overvejes, hvis man kun har et beskedent antal betalingsrettigheder. Man opgiver ganske vist betalingsrettighederne, men (i modsætning til model 1)) får man dog ved denne fremgangsmåde en økonomisk kompensation for at afstå rettighederne.

3. Indgå en privatretlig aftale

4. Blive aktive landbrugere i 2016

Ifølge styrelsen er man som udgangspunkt aktiv landbruger med virkning for ansøgningsåret 2016, hvis man søger grundbetaling i 2016. Denne løsning fremtræder umiddelbart som et godt alternativ til model 2), som bestemt bør overvejes. Det bør dog erkendes, de usikkerheder med hensyn til hvor lang en periode, man skal råde over jorden og hvilke aktiviteter, der skal udføres, væsentligt påvirker vurderingen af, om modellen er attraktiv.

4. "Model 1" – erhververen foretager sig ikke noget

"Modellen" giver lidt sig selv.

Når den er medtaget her, er det for at bringe i erindring, at handling i nogle tilfælde kan være påkrævet for, at den "ulovlige erhverver" ikke lider tab som følge af praksisændringen.

Har den ulovlige erhverver videreoverdraget betalingsrettighederne risikerer han således at ifalde et erstatningsansvar. Ansvarsgrundlaget er dog ikke entydigt, da der blev først en anden administrativ praksis fra NaturErhvervstyrelsens side på det tidspunkt, da overdragelsen blev effektueret.

5. "Model 2" – erhververen omgør overdragelsen og sælger betalingsrettighederne

Hvis ikke den ulovlige erhverver har videreoverdraget betalingsrettighederne bør valget mellem model 1) og model 2) bero på forholdet mellem ressourceforbruget forbundet med omgørelsen og salget (på den ene side) og indtægten ved salg af betalingsrettighederne på den anden side.

NaturErhvervstyrelsen har beskrevet fremgangsmåden ved omgørelse i et særskilt notat, der findes [her](#). Notatet omfatter blandt andet en beskrivelse af fremgangsmåden i de tilfælde, hvor sælger eller forpagter er ophørt med at drive virksomhed.

Inden betalingsrettighederne føres tilbage til den tidligere ejer/ forpagter i Tast Selv Service, bør der laves en privatretlig aftale med vedkommende om, at betalingsrettighederne overdrages med henblik på salg, og at vedkommende giver fuldmagt – i nødvendigt omfang – til, at betalingsrettighederne videreoverdrages til en ny køber.

5.1. Hvad gør SEGES?

SEGES har udarbejdet et paradigme for overdragelse til brug for omgørelse. Paradigmet findes [her](#).

6. "Model 3" – erhververen indgår en privatretlig aftale

6.1. NaturErhvervstyrelsens anbefaling

NaturErhvervstyrelsen har tilkendegivet, at situationen – i givet fald – skal løses privatretligt. Nyhedsmailen af 4. januar 2016 lægger op til, at betalingsrettighederne i Tast selv-service flyttes varigt direkte fra sælger/ hidtidig forpagter til den nye forpagter. Der henvises til de konkrete [eksempler](#).

6.2. Udfordringer og risici ved modellen

6.2.1. Håndhævelsesmæssige udfordringer

Man må nødvendigvis forholde sig til, hvilke muligheder bortforpagter har for at håndhæve den indgåede aftale vedrørende betalingsrettighederne, hvis forpagter handler i strid med den privatretlige aftale.

Hvis for eksempel den nye forpagter – i strid med den privatretlige aftale – nægter at overføre betalingsrettighederne til den, som bortforpagter ved aftalens ophør anviser; hvilke muligheder har bortforpagter da for at håndhæve sin ret?

NaturErhvervstyrelsen har oplyst, at de *ikke* vil kunne være bortforpagter behjælpelig med omregistrering i disse tilfælde.

Det næste spørgsmål, der rejser sig, er, om de civile domstole vil være behjælpelige med at håndhæve en sådan aftale.

Svaret på spørgsmålet henstår i det uvisse, indtil det måtte blive gjort til genstand for en retssag.

6.2.2. Skatteretlige konsekvenser

Det er usikkert, hvilke skattemæssige konsekvenser en aftale om overdragelse af betalingsrettighederne vil udløse.

Det gælder i første omgang den overdragelse, der sker fra sælger eller tidligere forpagter og til den nye forpagter.

I anden omgang angår det lejeindtægten hos bortforpagteren fra et aktiv, han ikke ejer (for så vidt det fastslås, at en del af det vederlag, bortforpagteren oppebærer under forpagtningsaftalen, er indtægt fra udleje af betalingsrettigheder).

SEGES har udarbejdet et særskilt notat om de skattemæssige konsekvenser, der findes [her](#).

6.2.3. Inddragelse af betalingsrettighederne

Fra 2015 inddrages det antal betalingsrettigheder som en støttemodtager har haft "i overskud" i 2 år i træk. Fra 2017 bliver det muligt for støtteansøgere at angive i fællesskemaet, at de i videst muligt omfang ønsker, at styrelsen inddrager ejede rettigheder.

Her bringes blot i erindring, at betalingsrettigheder i denne konstruktion vil fremtræde som ejede af forpagteren i forhold til NaturErhvervstyrelsen.

6.2.4. Pantsætning af betalingsrettighederne til forebyggelse af udlæg

I princippet kan udlæg i betalingsrettighederne og forpagterens pantsætning heraf forebygges, hvis betalingsrettighederne pantsættes til bortforpagter inden overdragelsen til forpagter.

6.2.5. Pantsætning af betalingsrettighederne til egentlig sikkerhed for aftalens opfyldelse

En privatretlig aftale (model 3) kan suppleres med en aftale om, at forpagteren stiller sikkerhed i form af pant i betalingsrettighederne for opfyldelse af forpligtelserne ifølge aftalen (herunder betaling og forpligtelsen til at overdrage betalingsrettighederne ved aftalens ophør).

6.3. Konsekvenser og alternativer

Som det fremgår af det ovenfor anførte, vil der medgå nogle ressourcer til at sikre aftalen. Det gælder i første omgang etablering af det nødvendige aftalegrundlag, sikring af panteretten m.v.. Det må også konstateres, at hvis den, betalingsrettighederne overdrages til, misligholder sin forpligtelse til at opfylde aftalen (f.eks. ikke vil overdrage betalingsrettighederne til en anden efter aftalens ophør), da bliver det formentlig en dyr affære at håndhæve sin ret ifølge aftalen. Endelig kan det ikke udelukkes, at det vil blive problematisk for bortforpagteren at gennemtvinge sin ret via domstolssystemet.

Da problemerne hovedsagligt knytter sig til håndhævelsen, kan modellen med rimelighed overvejes i de tilfælde, hvor bortforpagteren har en vis indflydelse på forpagter. For eksempel hvis forpagter er et selskab, der ejes af bortforpagter.

I andre tilfælde bør det overvejes, om det ikke – i virkeligheden – vil være en bedre og billigere løsning, at den ikke-aktive landbruger "gør sig" til aktiv landbruger i erhvervsåret.

Væsentligt er det i alle tilfælde, at rådgivning om denne model omfatter en orientering om de usikkerheder, der nytter sig til den.

6.4. Hvad gør SEGES?

SEGES udarbejder et paradigme for overdragelse af betalingsrettigheder med forkøberet. Afgørende er dog, at paradigmet kun anvendes i forbindelse med en samtidig (skriftlig) rådgivning om (alle) de risici, der knytter sig til konstruktionen.

SEGES har udarbejdet et paradigme for en **pantsætningsaftale**.

7. Model 4 – Den ikke aktive landbruger "gør sig til" aktiv landbruger

7.1. Modellens fordele

Som alternativ til en bortforpagtning af jorden kan den ikke-aktive landbruger overveje, om han selv vil blive aktiv landbruger i erhvervsåret. Privatretligt kan han f.eks. indgå en græsningsaftale (eller markpasseraftale) med en aktiv landmand i det år, hvor betalingsrettighederne erhverves – eventuelt med henblik på, at vedkommende forpagter arealet i efterfølgende år. Derved bliver den i udgangspunktet ikke-aktive landbruger aktiv, og han kan lovligt og gyldigt erhverve betalingsrettigheder.

Bemærk, at der ikke gælder et krav om, at man skal være aktiv landbruger for at eje betalingsrettigheder. At man er aktiv landbruger er kun en betingelse for, at man lovligt kan erhverve (få overdraget) betalingsrettigheder.

Modellen indebærer altså den fordel, at vedkommende herefter lovligt kan overdrage betalingsrettighederne midlertidigt i Tast-Selv-Service, modtage dem retur, overdrage dem midlertidigt igen osv.. På lang sigt vil denne model derfor væsentligt reducere de udgifter, som er forbundet med at holde på betalingsrettighederne. Desuden falder de håndhævelses- og skattemæssige udfordringer, der er forbundet med den privatretlige aftale (jfr. ovenfor), bort.

7.2. Udfordringer og risici ved modellen

7.2.1. Ansøgning om grundbetaling i 2016

NaturErhvervstyrelsen har meldt ud, at styrelsen som udgangspunkt vil anse (fysiske eller juridiske) personer, som søger grundbetaling, for aktive landbrugere. Soges der grundbetaling i 2016 vil en given person blive anset for at være "aktiv landbruger" i ansøgningsåret 2016, hvilket i denne sammenhæng vil sige 12. maj 2015 – 16. maj 2016 (ændringsfrist 2015 – ændringsfrist 2016). En person, der søger grundbetaling i 2016 vil således lovligt kunne erhverve betalingsrettigheder i denne periode.

SEGES har efterfølgende bedt om en afklaring af, hvordan dette udgangspunkt forholder sig til de spørgsmål, NaturErhvervstyrelsen har stillet til Kommissionen. Konkret har styrelsen bedt NaturErhvervstyrelsen om at oplyse, hvorvidt landmænd der kun råder over støtteberettiget jord i en kort periode hen over ansøgningsfristen, men som dog søger grundbetaling, risikerer at komme i klemme.

Spørgsmålet skydes, at EU- forordningen kræver, at personer udøver "landbrugsaktivitet" som betingelse for at være aktive landbrugere (se afsnit 1), mens styrelsen, jfr. det udmeldte udgangspunkt "kun" forlanger, at vedkommende søger grundbetaling.

Styrelsen svarede følgende:

"Indtil vi modtager svar fra Kommissionen er det uklart hvor lang den periode, hvor en landmand skal råde over et areal for at kunne erhverve betalingsrettigheder, skal være.

De personer/ virksomheder, der søger om grundbetaling i 2016 skal råde over jorden den 21. april 2016. Deres rådighed skal være reel, dvs. ikke kun et kort ophør imellem to forpagtninger. Vi forventer, at den pågældende ansøger udover at søge grundbetaling er aktiv landbruger og dermed har udført en eller flere aktiviteter i forbindelse med rådigheden over arealet.

Hvis det viser sig, at ansøgeren kun har haft rådighed over et areal i en meget kort periode, f.eks. en uge, vil der blive foretaget kontrol af, om den pågældende ansøger har udført en eller flere aktiviteter. Hvis der er tale om et kort ophør mellem to forpagtninger og ansøgeren ikke kan dokumentere at have udført en aktivitet, opfylder han ikke kravet om at være aktiv landbruger og kan derfor ikke godkendes som erhverver af betalingsrettighederne."

Man bør imidlertid være opmærksom på, at styrelsens udmelding om virkningen af, at en

person søger grundbetalingen "kun" er, at der opstår en formodning for, at ansøgeren er aktiv landbruger. Der kommer – med andre ord – ikke et høringsbrev med anmodning om dokumentation for udøvelsen af landbrugsaktivitet. Det ændrer imidlertid ikke ved, at en sådan dokumentation skal kunne fremvises i tilfælde af kontrol.

Yderligere afklaring af, hvad der helt konkret skal til for, at man udfører landbrugsaktivitet, må afvente Kommissionens besvarelse af NaturErhvervstyrelsens henvendelse.

7.3. Kan man anses for aktiv landbruger på andet grundlag end ved ansøgning om grundbetaling?

Man kan anses for aktiv landbruger også på andet grundlag end en ansøgning om grundbetaling.

Ifølge vejledning om direkte arealstøtte 2016 afsnit 7 kvalificerer også følgende aktiviteter til, at man anses for "aktiv landbruger":

- Produktion, avl eller dyrkning af landbrugsprodukter, herunder høst
- Erhvervsmæssigt dyrehold
- Slåning af brakarealer og arealer med permanent græs
- Produktion af juletræer og pyntegrønt (muligvis tillige en betingelse, at produktionen sker på landbrugsjord)

Aktiviteten "erhvervsmæssigt dyrehold" synes at være en omskrivning af forordningens definition "opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål". Selv om dyreholdet omfatter det antal dyr, der fremgår af listen i vejledning om diskret arealstøtte afsnit 8.5.2., bør man derfor have forordningens krav om "landbrugsformål" liggende i baghovedet i grænsetilfælde, f.eks. hvis støtteansøgeren driver en ridehestepension (i modtætning til stutriverksomhed).

Det fremgår af vejledning om direkte arealstøtte 2016, at man kan anses for aktiv landbruger, hvis man udøver en landbrugsaktivitet (jfr. punktopstillingen ovenfor) på et landbrugsareal, der er 0,3 ha. Indtil videre er det dog behæftet med nogen usikkerhed, hvilke konkrete aktiviteter, der skal/ kan udføres på det pågældende areal som betingelse for at blive anset for aktiv landbruger, og hvilken dokumentation, der vil blive accepteret.

I alle tilfælde gælder, at fysiske og juridiske personer, der har erhvervet betalingsrettigheder i perioden 11. maj 2015 – 16. maj 2016, og som ikke søger grundbetaling i 2016, vil få et høringsbrev med anmodning om dokumentation for udøvelsen af landbrugsaktivitet efter ændringsfristen. Derfor bør det nøje overvejes, om den enkelte har mulighed for at dokumentere sin landbrugsaktivitet (i EU- forordningens forstand, før vedkommende forlader sig på dette grundlag for erhvervelse af betalingsrettigheder).

7.4. Kan alle gøre sig til aktive landbrugere?

Anden lovgivning kan føre til, at det for visse personer ikke muligt eller hensigtsmæssigt at gøre sig til aktive landbrugere.

Fysiske personer, der modtager overførselsindkomster bør – forud for ansøgning om grundbetaling - undersøge hvilke konsekvenser, grundbetalingsstøtten har for retten til den pågældende overførselsindkomst og hvilken oplysningsforpligtelse, der i den forbindelse gælder overfor det

offentlige.

Efterlønsmodtagere har for eksempel kun i ganske beskedent omfang mulighed for at drive landbrug som bibeskæftigelse, og det er en betingelse for bibeskæftigelsen, at myndighederne oplyses om bibeskæftigelsen.

I disse tilfælde bør det overvejes, om den bedste løsning er at forsøge sig med den privatretlige aftale (med de ovenfor beskrevne risici) eller om vedkommende bør afstå fra at erhverve betalingsrettigheder, således at bortforpagtning af jord for fremtiden sker uden (tilhørende) betalingsrettigheder.

Også for offentlige myndigheder kan det være vanskeligt at "gøre sig til" aktiv landbruger, idet der kan være tvivl om, hvorvidt den pågældende myndighed har mulighed for at drive landbrug. Dette bør dog være op til den pågældende myndighed selv at undersøge/vurdere.

7.5.Hvad gør SEGES?

SEGES afventer foreløbig udmelding fra Kommissionen om den nærmere fortolkning af reglen. Når NaturErhvervstyrelsen melder afklaringen ud, kommenteres denne i relevant omfang.

SEGES laver ikke et selvstændigt paradigme til at understøtte modellen. De nødvendige paradigmer for indgåelse af forpagtningsaftaler m.v. er tilgængelige på [Landbrugsinfo/ Jura/ Kontrakter](#).

8. Arv og arveforskud

Erhvervelse af betalingsrettigheder ved arv eller arveforskud er lovlig og gyldig, uanset at erhverver ikke er aktiv landbruger.

8.1. Hvad gør SEGES?

SEGES har rettet henvendelse til NaturErhvervstyrelsen med henblik på at afklare de nærmere betingelser/ dokumentationskrav i forbindelse med erhvervelse ved arveforskud.

De første afklaringer vedrører den relevante dokumentation, når betalingsrettighederne erhverves ved arv. Dette emne behandles nærmere i artiklen "[Erhvervelse af betalingsrettigheder ved arv eller arveforskud](#)", senest revideret den 2. marts 2016.

Artiklen gav anledning til yderligere spørgsmål, idet det fremstod som usikkert, hvilken dokumentation der skulle præsteres for, hvem der fik betalingsrettighederne ud af boet.

NaturErhvervstyrelsen har nu tilkendegivet, at styrelsen vil anse boopgørelsen anses som tilstrækkelig dokumentation for, at betalingsrettighederne er overført som del af en arv. Hvis hele boet udlægges til en arvtager, eller der er tale om et uskiftet bo, vil skifteretsattesten, der tilkendegiver dette, være tilstrækkeligt.

9. Opsummering

Indtil NaturErhvervstyrelsen får en tilbagemelding fra EU-Kommissionen på henvendelsen vedrørende forståelsen af begrebet "landbruger", der udøver en landbrugsaktivitet, er det vanskeligt at give fyldestgørende vejledning i, hvordan man som erhverver skal agere, hvis man på nuværende tidspunkt konstaterer, at har fået overdraget betalingsrettigheder ved en overdragelse, der er

ugyldig.

Det kan dog på nuværende tidspunkt fastslås på baggrund af NaturErhvervstyrelsens udmeldinger, at spørgsmålet om erhververen er aktiv landbruger *ikke* giver anledning til problemer i følgende situationer:

1. Betalingsrettigheder modtaget ved arv eller arveforskud kan ske, uanset om erhverver er aktiv landbruger
2. En landbruger, der er ophørt med at drive landbrug, kan godt få sine betalingsrettigheder tilbage i forbindelse med ophør af forpagtning og overdrage betalingsrettighederne på ny.
3. Overdragelse af betalingsrettigheder til en erhverver, der søger grundbetaling i 2016, og som allerede var aktiv landbruger den 11. maj 2015.